

CUNUNA

O privea cu atâta admirație și încântare ... cu degețelele ei subțiri mângâia fiecare floare, de-abia atingând petalele delicate de garofițe ... Era prima ei coroniță ... și când și-a așezat-o pe creștet n-ai văzut chip mai luminos și ochi mai mulțumiți ...

Azi coronița e pusă bine, spre păstrare într-un loc uscat și ferit ... dar rozul viu și strălucitor al florilor a pălit ... și petalele nu mai sunt mătasoase ca în prima zi. Din când în când fetița zglobeie aleargă să-și mai privească coronița ... și aproape că nu înțelege ce s-a-n întâmplat cu ea ... Florile din coroniță s-au ofilit.

Suntem și noi ca și copiii ... ne bucurăm, ne râd ochii, ne emoționăm de fiecare „coroniță” pe care o primim în lumea aceasta ... fie un succes material, o mulțumire interioară, un act de curaj, un gest de altruism ... o izbândă ... în vreun fel în lumea noastră trecătoare și plină de neîmpliniri și nemulțumiri.

Și coronițele acestea se strică atât de repede ... și ne vedem creștetul capului acoperit de florile uscate ale eșecurilor, umerii împovărați de ofilirea inevitabilă a trecerii timpului ... Și gata cu coronița bucuriei ... e transformată în uscăciunea tristeții și a resemnării.

Și totuși „păstrează ce ai, ca nimeni să nu-ți ia cununa” (Apocalipsa 3:11). Dumnezeu ne vorbește despre o cunună de care

trebuie să avem grijă. Dumnezeu ne vorbește de „cununa neprihănirii” pe care „Domnul, Judecătorul cel drept” ne-o va da „tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui” (2 Timotei 4:8). Și dacă răbdăm ispita și dacă-L iubim pe Dumnezeu vom primi „cununa vieții” pe care a făgăduit-o Dumnezeu (Iacov 1:12). Iar „când se va arăta Păstorul cel mare” vom primi „cununa care nu se poate vesteji, a slavei” (1 Petru 5:4).

Și parcă sensul vieții se schimbă ... și parcă chiar merită trăită această viață, oricâte greutăți am înfrunța și oricât mi s-ar părea de greu pentru că avem o perspectivă ... perspectiva „cununii” ... Și parcă aici, pe pământ, ne pregătim pentru ziua mării premieri. Atunci va fi finalul la tot ce înseamnă greu și ispită, și neîmplinire, și suferință ... și după El ne va șterge orice lacrimă din ochi, vom intra în bucuria Stăpânului nostru ... Adică vom fi în prezența lui Dumnezeu ... vom fi cu Cel căruia i-am dus atât de mult dorul ...

Oare este vreo zi în care nu suspini după ceruri? Oare atunci când răsfoiești îngălbenitele pagini ale Scripturii nu-ți zărești cununa? Sau, poate prin cețuri, în depărtare, zărești chipul drag al Domnului ...

Încă puțină ... foarte puțină vreme ... și va veni!

Camelia Sabău

Anunțuri

Miercuri	ora 18.00	Repetiție de cor
Joi	ora 18.00	Închinare și studiu biblic: <i>Acceptați-vă unii pe alții</i>
Sâmbătă	ora 17.00	Întâlnire de tineret
Duminică	ora 09.30	Grupuri de rugăciune
Duminică	orele 10 și 17	Servicii de închinare

Biserica Creștină Baptistă
„BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Camelia Sabău
Tehnoredactare: Matei Dan

PULSUL

Bisericii Creștine
Baptiste Biruința

An XIII, nr. 605 din 01 iulie 2012

DIN CUPRINS:

- pag. 3 **Lucruri autentice**
pag. 4 **Cununa**

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

PUTEREA DRAGOSTEI LUI

„El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?”

Romani 8:32

Probabil nici nu îți dai seama cât de valoros ești în ochii lui Dumnezeu. Indiferent cât de puțin valorezi înaintea altora, din punctul lui Dumnezeu de vedere ești neprețuit. Însă acest lucru nu îți se datorează ție ci este meritul exclusiv al lui Dumnezeu, determinat de faptul că te iubește. Această dragoste a Sa nu este motivată de nici un lucru care aparține de noi ci este o dragoste nemeritată și necondiționată care vine din inima lui

[Continuare pag. 2](#)

Dumnezeu pentru că așa a decis El.

Atât de mult valorăm în ochii Lui încât atunci când s-a pus problema răscumpărării noastre din păcat, Dumnezeu nu S-a dat înapoi de la sacrificarea propriului Fiu, pe Isus Cristos, ca plată pentru vina păcatelor noastre.

Dacă în mărinimia, bunătatea și imensa Lui dragoste Dumnezeu a fost capabil de un asemenea gest, cum nu ne va dărui și lucrurile mai puțin costisitoare.

Pentru că nimic nu se poate compara cu jertfirea Singurului Său Fiu, înseamnă că Dumnezeu este gata să facă pentru noi orice alt lucru în vederea sfințirii noastre finale.

Din acest motiv nesiguranța, incertitudinea, teama și îndoiala sunt păcate condamnabile atunci când acestea se cuibăresc și persistă în inima și mintea celor mântuiți.

Asemenea atitudini lezează caracterul lui Dumnezeu care a dovedit că este gata să ne ofere totul în persoana Fiului Său.

Noi trebuie să știm că stăm în picioare în baza credințioșiei lui Dumnezeu și a neprihănitii lui Cristos. Dacă Dumnezeu ne-ar trata după credințioșia și neprihănirea noastră am fi sortiți pieirii.

Însă atât de intensă este dorința lui Dumnezeu de a ne vedea în slavă și a

împărtăși cu noi lucrurile veșnice încât El a considerat că nici un efort nu este prea mare pentru ca dorința Lui să fie dusă la îndeplinire iar răscumpărarea noastră să se facă în cel mai drept mod cu putință.

Noi nu trebuie să trăim în așa fel încât Dumnezeu să ne iubească mai mult. Dumnezeu ne iubește deja în chip desăvârșit. Noi trăim într-un anume fel pentru că Dumnezeu ne iubește. Cine a înțeles dragostea lui Dumnezeu, sacrificiul Său, prețul plătit, profunzimea dragostei Sale și dorința adâncă a inimii Lui nu își va permite să mai trăiască oricum.

Dumnezeu a plătit un preț mult prea mare pentru ca odată răscumpărat să îmi mai permit să mă tăvălesc în mocirla păcatului.

Eu sunt om care a murit, cu firea veche răstignită, am fost născut din nou, am căpătat o viață nouă, o identitate nouă și un destin ceresc. Cum m-aș putea întoarce înapoi? Cum aș putea iubi mizeria și cloaca păcatului? Cum m-aș putea îndoi de dragostea Sa minunată și de atotputernicia Sa? Cum să nu cred că odată ce nu și-a cruțat nici chiar propriul Fiu pentru mine nu îmi va da, fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?

pastor Daniel Chereji

Continuare din pag. 1

Rugați-vă pentru :

- biserica Biruința : să fim un model în sfințenie; Domnul să ne ierte că nu am trăit permanent ca fii ai Împărăției; ca mădulare în trupul lui Cristos să dăm dovadă de un spirit înțeleghător și iertător, să ne iubim unii pe alții
- cei ce suferă în trup din biserică :
Alexandrescu Camelia, Covaci Irina,

Matei Rodica, Măndicescu Eva, Pop Letiția, Romocea Viorica, Rus Rozalia - Vasilică, Seraz Marian, Varga Ioan, Ianoș Gligor

- pentru tinerii bisericii care sunt în această perioadă în mijlocul examenelor
- pentru bisericile din filiale și pentru cei ce se ostenesc în lucrare
- pentru pastorul bisericii și familia lui

LUCRURI AUTENTICE

Cartea Ezra este aceea care ne relatează unul dintre momentele importante din istoria lui Israel. Un moment ce stă sub auspiciul suveranității divine a lui Dumnezeu și prin care El dovedește încă o dată modul în care planurile Sale se desfășoară într-un timp ales de El, cu oamenii și circumstanțele hotărâte de El.

Dumnezeu, în mijlocul unui popor străin, se folosește de împărați ai imperiului pentru a deschide căi libere spre restaurarea poporului ales. În robia babiloniană, poporul Israel își dezlipește treptat inima de Dumnezeu, Ierusalimul zace în ruine și până și porunca atât de clar dictată de Domnul, de a rezidi Templul, pare să se naruie sub influența unor opoziții umane.

În atotputernicia și înțelepciunea Sa, Domnul nu întârzie în a-și duce planul la îndeplinire, dar ce este important de urmărit este ceea ce poporul Israel experimentează din punct de vedere spiritual. În primul rand, ordinea priorităților lor este atât de clar subliniată în contextul în care, reînțorși în Ierusalim, nu vor începe să-și reclădească zidurile cetății, nici măcar temeliele Templului în sine, ci altarul

Templului, care duce la ideea de urgență a îndeplinirii nevoilor spirituale, nevoia de ispășire.

Un alt aspect, este acela al pocăinței, unde sub influența iluminării date de Duhul Sfânt, prin Cuvant, poporul își vede starea de păcat în care se complace. Întristarea lor este autentică și conduce spre o întoarcere completă dinspre păcat spre Dumnezeu, este o pocăință ce aduce după ea iertare și restaurare.

În tumultul unei civilizații ce nu-L cunoștea pe Dumnezeu și a cărei inimă era dedată la mulți dumnezei, poporul Israel pare să uite porunca ce aducea după ea promisiunea ocrotirii și binecuvântării Sale, legând legături de căsătorie cu neamurile. În aceste circumstanțe, Dumnezeu cere sfințire, despărțire și punere deoparte a poporului, o diferențiere clară între copiii lui Israel și lume. Sunt trei lucruri a căror autenticitate nu poate fi tăgăduită în Trupul lui Cristos, trei lucruri pe care Dumnezeu le așteaptă în viața Bisericii Sale: *priorități corecte, pocăință și despărțire de lume.*

Amalia Lupu

“Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu,

pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” Ioan 3:16